

Josep & El Drac

any 1

publicació completament apolítica

núm. 2

periòdic humorístic que

el drac

advocat defensor de les dones

redacció:
més amunt
d'allà dalt

administració:
més avall
d'aquí baix

surte un cop cada vesgada

plot, 28 d'octubre de 1933 = redactors i fundadors: ell i jo = val 15 cèntims

Nº 9297

l'advocat defensor de les dones, parla:

si mai sentiu criticar desfavorablement algú, penseu sempre que qui rep és la dona. ♦ tots els homes la critiquen i en diuen les mil pestes, però cap d'ella no en sap prescindir i la majoria no en poden viure separats.

per això avui dedico aquest article a vosaltres, dones i nenes d'olot, que sovint sou «retallades» injustament pels homes i joves, els quals només veuen els vostres defectes—imaginariis—sense mirar les seves imperfeccions i les seves antipaties. ♦ si senyors, si; la dona és l'ésser humà més criticat per l'home. ♦ fins i tot sovint s'atreveixen dir «que és un mal bestiar...», que mossega, esgarrapa i tira cosses..., i una infinitat d'injúries més, les quals callo per prudència...

no comprene pas com hi ha homes que diuen pestes de la dona—d'aquest ésser perfectíssim—quan tots sabem que si malparlen d'ella malparlen també d'ells mateixos, ja que, segons la història, déu va fer la dona d'una costella de l'home, i, per tant, és part interessada d'ells.

deixant de banda això, no podem pas permetre que ningú posi en mal terreny a la dona, com sigui que és l'ésser que ens fa feliç, sense la qual viuríem com éssers salvatges, mal aconduïts i mal alimentats.

digueu-me ara, homes i joves d'olot: qui, més bé que la dona, us fa passar el mal humor produït pels disgustos i desenganys de la vida? qui, millor que ella, té cura de vosaltres en els casos de malaltia? qui, sió, les nenes, us fa despertar els bells sentiments d'amor? que seria dels joves sense elles?

dones olotines! heu d'acabar amb aquesta tirania! l'adagi diu: «la unió fa la força». ♦ uniu-vos, doncs, i uniu amb vosaltres les vostres forces, per a defensar-vos dels homes que tan descaradament us insulten.

nosaltres, com que la vostra bellesa ens enlluerna, seguirem de lluny la vostra lluita i no permetrem mai que ningú—absolutament ningú—malparli de vosaltres. ♦ és per aquest interès que sentim per a defensar-vos que us aconsellem que formeu una associació adequada a vosaltres, com, per exemple, «la protecció dels animals i plantes»..., però que actués activament en defensa dels vostres drets, dels vostres ideals i dels vostres sentiments.

a tal fi, complieu sempre amb l'ajuda, humil i sincera, moral i material, del vostre fervent admirador i amic íntim,

l'advocat defensor

fem constar que el nostre "drac" no té res que veure amb el del carme

una festa solemne

la preparació

el dimarts passat, a l'hora anunciada, ens reünírem a la nostra redacció per tal d'esperar els convidats que havien de prendre part a la festa del bateig d'aquest periòdic. tots arribaren poc a poc, engarlandats amb llurs millors vestijts.

nosaltres anàvem saludant a tots els representants de les entitats que ens honraren amb la seva assistència i demés convidats, esperant l'hora de poder avisar que es prepararessin per a

la marxa

va arribar l'hora convinguda per a posar en ordre la comitiva, cosa que no ens costà pas gaires treballs perquè gairebé tots teníem posat el caixal del seny i no hi havien gaires dones. de seguida ens posàrem a caminar en direcció al pont de les tries, on s'havia de celebrar amb tots els ets i uts i solemnitat

la cerimònia

aquesta es celebrà amb tot el respecte i atenció que es mereixia. batejarem el nostre il·lustrat periòdic, apadrinat pel nostre volgut «avi joan» i la nostra enyorada «bomba», posant-li, el padrí, el nom de «drac» i la padrina, advocat defensor de la dona. (ja veieu, nenes olotines, si l'heu d'estimar el nostre periòdic, que per a vosaltres dormirà dia i nit...)

acabades totes les oracions, pujàrem en un dels tramvies que fan el servei diari de les tries al parc, i ens fiquem a l'hotel per allí fer-hi

el gran tec

aquí, amics llegidors, si volgués explicar-vos punt per punt tot quant va passar durant el curs de l'àpat, ni

amb tot el paper dels 1000 exemplars que hem firat n'hi hauria prou. per tant, només us diré que tots els convidats es varen atipar de debò (és clar, com que varen anar a l'hotel del parc) d'entreteniments, de vedella amb pèsols, de conill amb bolets, de patates fregides, de pollastre amb salsa de rostit amb suc, etc. no cal dir que tampoc no hi faltà pas tres o quatre caixes de xampany per barba, de les millors marques, qual cosa contribuï a alegrar i animar la festa.

acabat l'àpat va arribar el moment més tràgic, el moment de donar als assistents

el comiat

aquí, com que poc o molt d'alegres ho estàvem tots, va ésser l'apoteosis final. però, bé o malament, tots passaren per la finestra.

i acabà la festa, en mig d'una cridòria i xerinola alarmant, rebent felicitacions a tort i a dret de tots els representants dels periòdics sortits abans que el nostre i de tots els convidats.

un-que-hi-era

estat de comptes

del primer número del nostre periòdic no n'hi hagué pas per qui en va voler. mireu, sinó, l'estat de comptes que publiquem i sumeu-ne els beneficis:

diners cobrats:	
números venuts: 631, a 15 cèntims cada número	94'65 pts.
diners pagats:	
per la venda de 631 números, a 4 cèntims cada un	25'24 pts.
pagada la factura d'impremta	11
total de pagaments	86'24 pts.
benefici net: 94'65 pts. menys 86'24, igual a	8'41 pts.

moltes gràcies, públic oloti, per la vostra innocència i... fins que hi tornem!

opinions diverses

guiats per un esperit periodístic i fretuosos de saber la impressió que va causar la nostra publicació, hem demanat l'opinió a varis joves, qual cosa no ens fou pas difícil d'aconseguir:

fontfreda

«és de doldre que hi hagin joves que perdin el temps tan miserablement, fent periòdics humorístics. la millor manera de fer cultura i de crear joves sans i valents, només s'aconsegueix fent-se de l'«esbart de dansaires» que jo dirigeixo.»

dolors forga

«això és qüestió de mainada... ja seria hora que us preocupéssiu de festejar. veieu jo, ara començo i... ja n'estic ben lipa...»

rafael torrent

«una publicació superior a l'«avi joan». llàstima que sigui molt deficient d'ortografia catalana. perquè us en feu càrrec, comproveu els seus escrits amb els meus articles que publico al «deber» o bé llegiu «el bombo» que corregia. jo sí que tinc un català net i una ortografia pulcre... (?)»

el trio mas-rossa-suareda

«aquest periòdic ens ha agradat molt i molt. si voleu que tingui acceptació, heu de parlar sovint de nosaltres, perquè ara la villegas i la taruta ja han passat de moda.

actualment, som el reclam de la

premsa olotina i l'admiració de tots els joves».

bretxe

«jo ja no m'hi puc pas dedicar en repassar publicacions com aquesta... ja en tinc prou amb la cardelús, que és la nena més maca que han vist els meus ulls».

nena campderric

a mi, periòdics d'aquest estil, no em diuen res, però trobo que aquest té un caire altament simpàtic.

ara que els hi agrairia que no m'hi fecin sortir mai, i més encara que no publiquessin la meva opinió, tota vegada que els de l'«avi joan» també me la demanaren i—com que era una poca-solta—no els hi vaig voler donar».

bernabé marsillac

«un periòdic humorístic sense caricatures, no pot donar resultat. poseu algun borinot en cada número i aleshores ja veureu com prosperareu en la venda. preneu model de mi i, en gran manera, del meu bigotí desparegut. així potser em serà més fàcil de trobar-lo».

laieta

«jo trobo que té poca de gràcia. a mi, els periòdics humorístics que més m'han plagut són «el bombo» i «el deber». ja poden anar fent que mai no arribaran on ells, fent *riure*, han arribat».

retrats

per una noia

jove d'uns divuit anys. futbolista, atleta, ciclista, ballador i molt aficionat a les sardanes. per l'ofici que té, per tots sants haurà de *pençar* molt. el seu cognom comença amb «b» i fa comèdia al *casal marid*.

per un jove

nena d'uns setze anys. bufona en extrem, sobretot quan porta trenes. abans passava els hiverns a barcelona. no va al ball, però balla sardanes. viu prop del parc i el seu nom i cognom comencen amb «e».

els retrats del número passat són: el conegut jove d'olot, en ramon sacrest i la formosa damisel·la, na montserrat privat

vèlex-fot

els esports

la pilota

diumenge passat va correspondre jugar el nostre equip contra l'anglès. durant la primera part del partit no hi hagué cap accident per a lamentar.

no fou pas així, però, durant la segona mitja part, que, de resultes d'unes discussions de si era o no gol una pilota que havia entrat a la porta, els guàrdies civils, els guàrdies d'assalt, principals i vigilants, tots varen haver d'intervenir en aquell atemptat que es celebrava en el camp de fútbol de l'estació.

i què passava? res, que el nombre públic que hi va assistir (perquè, val a dir-ho, diumenge es feren duros a cabassats) es va abraonar damunt dels jugadors estrangers i sort de la intervenció i disciplina de les autoritats esmentades que els varen socó-

rer. del contrari, els haurien deixat per carn de «picadillo».

nosaltres que varem preveure les desgràcies i, la veritat, teníem por de rebre, decidírem marxar, però en ésser a la carretera ens trobàrem que els bombers es dirigien al camp (que ja s'havia convertit en un teatre de les més emocionants escenes) convençuts de que s'havia incendiat.

malgrat això, els nostres valents jugadors no s'espantaren pas, continuant la lluita amb gran interès, des-tacant-se en pujol, en saez i en plana, els quals, ajudats per la resta de l'equip, endinsaren tres vegades la pilota a la xarxa dels contraris, acabant el partit amb el resultat de 3 a 2 gols.

felicitem a l'àrbitre, al massagista i fins al «pito», que varen complir com a tals.

c. corbator
 no podem pas censurar el treball d'aquesta parella, però hem de confessar que el paper de *jesuita* que representava clark gable no s'adiu a la seva manera de fer. ja n'estàvem ben tips de veure circ durant les passades fires...

el tigre del mar negre: un drama que només té per a admirar el treball, adés encertat, adés poca-solta, de george baneroff. el públic en féu diferents comentaris, però generalment va plaure, sobretot a les damiselles pel bon final que tingué.

remarquem l'èxit de la còmica de charley chase, si sigui només per a reposar una miqueta dels dibuixos animats.

dimecres projecta un programa bastant magre: una pel·lícula còmica que feia llastima, malgrat haver-hi trossos força encertats: *la filla del dracó*: un film que no podem dir que és un drama o una comèdia, perquè ni els sets actors ho saben. el que podem assegurar que era dolenta perquè fins els artistes i director es moriren de fastic.

diversions de la setmana

les lluaues

teatre principal. - diumenge passat, féu el sacrifici de presentar-nos la superproducció *mercè*, ja projectada en cinemes menys importants dels pobles de la nostra rodalia, la qual ens hauria satisfet molt, d'ésser presentada com a complement de programa.

no podem criticar, però, l'actuació d'aquesta empresa, tota vegada que ha fet importants esforços per a presentar-nos ultimament uns bons programes. una prova palesa d'això n'és el film que rotllà el passat diumenge, dia 15, *el carrer 42*, que va obtenir veritaders èxits a barcelona pocs dies abans de venir a olot.

dijous passat, un programa passador que va satisfer força, si es té present els films amb que estem acostumats veure aquests dies feiners.

ideal park. - diumenge passat un bon repertori de films. *polli, la noia del circ*, per la bella *marion davies* i *clark gable*.

centre catòlic. - diumenge passat rotllà per cinquena vegada la cinta muda *el vol cap a la mort*, la qual ens va plaure molt per les escenes que hi han de gran emoció i presentació. ... després d'aquesta, tinguérem la sort que l'aparell sonor sofrís una petita avaria, la qual cosa ocasionà que s'hagués de projectar muda la pel·lícula anunciada, una vertadera joia del cinema sonor.

degut als èxits de gent que cada diumenge, a la nit, omplenen aquest cinema i a les baralles que hi han per a l'adquisició de localitats, la junta ha acordat fer cinema solament a les tardes.

orfeó popular. - *la rosa desfullada* o *el miracle de santa teresa del nen Jesús*: aquest fou el film que veiérem en aquesta sala, el qual ens va plaure ja fa més de vint anys... santa teresa hauria de fer el *miracle* de cremar aquelles escenes pessimes que es mengen metres i més metres de cinta i martiritzen a l'espectador.

l'«agarrao»

centre fontanella. - aquesta sala de ball és la que té més comoditats per al ballador: té, per exemple, bones balladores, bons músics, bona pista, distingit jovent, un assortit repertori de nenès encisadores i, en gran manera, un bon cobrador que veu fins els que no ballen...

per tenir totes aquestes qualitats, cada vegada hi ballen més parelles.

centre obrer. - en aquest centre també hi tenim moltes avantatges... tenen un cobrador molt simpàtic que cada festa ens deixa ballar gratuïtament.

moltes gràcies, per la seva gentilesa...

la farsa

casal marià. - diumenge passat estrenà, després d'acurats assaigs, l'obra en tres actes, *les orenetes*, posada en escena pels millors aficionats d'aquest teatre.

el públic, que omplenava de gom a gom el pati i la galeria, aplaudí les actuacions dels protagonistes i ens imposà en gran manera el silenci que imperà durant la representació.

es feren moltes de pessetes...

les acrobàcies

durant les fires de sant lluc reaparegué l'ambulant *olímpic circ*.

féu varies funcions, portant d'agument *els set mènex* i algun ballari-pallasso. també presentà dues funcions de novetat, escarrint les curses de braus.

com sempre, hi va concórrer molta gent i totes les funcions es veieren coronades per l'èxit.

gall-gerra

cartellera d'espectacles

cinema

ideal park. - demà, tarda i nit, *joventut daurada*, per lawrence gray i wyne gibson.

els sis misteriosos, producció dramàtica per wallace beery, marjorie rambeau, jean harlow, lewis stone, clark gable, john millan, spencer tracy, john mack brown.

teatre principal. - demà, tarda i nit, *testimoni sorprenent*, comèdia dramàtica per lionel atwill i greta nissen i el film de gran presentació *per la llibertat*.

centre catòlic. - demà, a la tarda, un programa de cinema mut.

orfeó popular. - demà, a la tarda, *el follet del ranxo*, pel·lícula d'aventures cavalleresques, i *la creu de la humanitat*.

teatre

casal marià. - l'obra en tres actes, *com les olives*, posada en escena per la primera secció d'aficionats.

balls

centre fontanella i centre obrer. demà, de sis a nou del vespre, ball.

futbol

camp d'esports. - demà, a un quart de quatre de la tarda, el nostre primer equip jugarà, en partit de campionat, contra la «u. e. figueres».

elegància — bon gust — economia

sastreria

joan bardera

aquesta sastreria té el gust
d'oferir al públic un bon
assortit de gèneres de totes
classes a preus ventatjosos.

per comoditat, es fan vestits
a terminis combinats

carrer sant esteve, 9 olot

tall acurat — sempre les últimes novetats

notícies i brams de "drac"

després de l'èxit

ens ha sorprès en gran manera que cap, absolutament cap, dels nostres llegidors hagi endevinat qui som els que fem aquest periòdic.

el que més ens admira és que es malpensin d'uns joves que són innocents i que no tenen res que veure amb nosaltres ni amb aquestes pàgines.

suerte que tiene uno!

marxa sentida

amb les llàgrimes als ulls, ahir vàrem acompanyar a l'estació al nostre volgut «avi joan», que marxava, ben carregat de maletes, a estiuajar a barcelona.

li desitgem un bon estiu i un bon viatge!

nota pregada

hem rebut un comunicat demanant-nos que no parléssim més de la bufona encarnació tornero.

ja ho pot veure que amb molt de gust complim el demanat.

economitzant

en bretxe cada diumenge va al cinema dels catòlics perquè molt aviat vol casar-se i diu que ha d'estalviar.

per això va en aquest cinema, perquè surt molt pesat pagar la seva butaca, la de la dona, sogra i demés família, en altres cinemes soners.

prometatges? quan? aviat!!

ens plau molt veure pel nostre carrer de francisc macià passejar-se aquest floreig encisador de joves elegants, al costat de la nena que més els hi agrada, formant parelles escaients.

aquí teniu, per exemple, en mota amb la mas, l'hortalà amb la forga, en serra amb la ventofà, en roura amb la serra, en brunet amb la laietà, en plana amb la beneta, i molts d'altres que tu mateix, llegidor, pots atègri-hi.

donem l'ephorabona a les esmentades parelles i els hi desitgem una felicitat eterna.

en aquest número no parlem pas de la tornero. no, no fno!

un bon sopar

dissabte passat, a l'hotel del parc, tingué lloc un sopar entre els joves de la «quinta» d'aquest any que han de marxar pel primer o segon reemplaçament.

l'apat es féu en mig d'una gran alegria, acabant-se amb una gran «traca» de destapaments d'ampolles de xampany.

no hi hagueren desgràcies personals.

no deixeu d'adquirir

el tercer número d'el drac, que sortirà en el moment que menys pensareu, i valdrà 10 cèntims.

casaments en papa

esperem poder assistir molt aviat als casaments de la senyoreta andorrà, amb aquell jove cafeter de cabells ondulats, el de la senyoreta artigas, amb en canel i el de la senyoreta cardelús, amb el jove de la primera volada, en p. bretxa.

a tots els hi assabentem que els confits ens agraden molt.

masses de pretensions

la mitjàvila agafa pretensions perquè surt de companya amb amigues més grans que ella i que tenen molta de requesta a la manoi, mitja... vila... quins fums que gasta... si sap ésser vila-entera, no li podríem pas mirar la cara!

el jurat es va enlluernar

dijous passat, el grup de l'esbart dardaire dirigit per en fontfreda va prendre part en el concurs sardanistic de banyoles, guanyant un premi de 75 pessetes.

qui no havia de donar un premi a unes nenes tan maques com són les que ballaren?

les fires de sant lluc

avienat un larg article per a publicar, fent varis comentaris de la fira, però la manca d'espai ens priva de publicar-lo.

només ens cal remarcar que les nenes roca, campderic, buc, roura i altres es divertiren molt, sobretot quan feren els burinots amb aquella cosa que fa un soroll esgarrifós amb la qual juguen les criatures.

una ganga

venem, a preus ruïnosos, varies col·leccions de l'«cavi joan», tallades amb papers solts i a mida, amb un foradet en un cantó del capdamunt, per a ésser penjats en un clau o en una agulla en un lloc solitari...

no es pot pas calcular

ens agradaria saber quants quilos d'aigua oxigenada ha necessitat per a tornar-se rossa aquella nena que va amb la mas i la canal i que ens han dit que es diu suareda.

si ella sabés que ens agradava més tal com déu la va posar al món, o sigui morena, potser es tornaria calba.

en aquest número no parlem pas de la tornero. no, no i no!**en protestem**

la canadell, aquella nena tan bufona de castellforn de la roca, es veu que per les fires de sant lluc estava contractada per a ballar, la majoria dels balls que es tocaren al «casal català», amb un ros que passa la meitat de la seva vida assentat en un «banó» de la plaça.

nosaltres, que ens fou impossible de ballar-hi per aquest motiu, en protestem enèrgicament.

sabem que...

hi ha cert jove que està enamorat de la m. c. (maruja castissa), però com que aquest jove és tan tímid; no gosa declarar-s'hi per por que li pugin els colors a la cara.

home, tu rai que tens tres llengües... declarat-hi en francès...!

desgràcies de la vida

els estralls que ocasionà la pel·lícula *els avariats*, que ens presentà el teatre principal, foren molts i de força importància.

hi vàrem presenciar vasques, desmais, mareigs i fins i tot canvis de pessetes...

es diu que en *quicot* gastà més de tres saques i mitja de sembradures, les quals no varien pas servir per a escombrar...

un jeroglífic

sabem que la roca de la perfumeria massiàs està del confiter arriassat de càn domènec. al que no sabem si el confiter està de la roca. però al que sí sabem que nosaltres estem fins aquí del confiter de càn domènec,

perquè estem de la roca i la roca no està de nosaltres.

aaaaaaaaaaaaah carai!! sí, sí!!!

una ensopegada

ens han dit que l'espunya ha renyit amb la boera.

llàstima, perquè faien una bona parella, i sortí pel jove que pugui arreplegar tan prenada formosor.

del concurs

la guanyadora del concurs que obrírem per a escollir el nom del nostre periòdic, fou la bella senyoreta casabó, que proposà que se li donés el nom *d'el drac*.

rebérem una infinitat de noms més, que ens enyiaren altres concursants. els que foren més discutits en l'elecció i que més vots varen tenir després de l'esmentat, foren els de *cigala*, *tafaner*, *butifarra* i *llan-gardaix*.

no és veritat, llegidor, que tu també hauries votat pel que sortí premiat?

la tímidesa

l'aragó té una admiradora que es morirà pels seus ossets, si no s'afanya declarar-s'hi.

ell també és un admirador d'ella, però la tímidesa el consumeix i no el deixa obrar com deuria.

un cop de cap, aragó, i... visca la irenel! ai! visca la pepa!

una amiga que va a l'institut,

l'altre dia ens explicava que l'hostenc petit tenia molts de vestits.

nosaltres afirmàrem el que ens digné i afegírem que en tenia de blancs, negres, vermells, marrons, verds, etc., i que els diumenges acostumava anar força blau.

en aquest número no parlem pas de la tornero. no, no i no!**en el cinema**

la figueres petita, una nena angelical, un dia a l'«ideal park» explicava a una seva amiga que no sabem qui és, que no es posava coloret ni polvors perquè no s'hi sabia veure. afegí, després, que estava segura que més endavant ja s'hi acostumaria, perquè creia que això afavoria molt en la formosor de les damiselles. nosaltres, que ja n'hi hem vist portar i que estem segurs de la seva bellesa, li aconsellam que no gastí mai d'aquestes *patinyes* perquè no en té cap necessitat.

j. fajula

dentista

carrer serra ginesta, número 3, principal

o1ot

ràdios - bombetes per a ràdio

i llum - gramols i discos -

màquines fotogràfiques

- pel·lícules, plaques, paper -

instruments de música i ac-

cessoris, i altres articles.

gran assortit en joguines,

cotxes per a nens, etc., etc.

vendes al comptat i a

terminis (plaços)

e. molas trasfí

carrer clivillers, número 21 - o1ot

si

no engrandiu els vostres es-
tabliments, no insistiu pas per
anunciar en el grandios periòdic

el drac

puix no volem ésser els res-
ponsables de les desgràcies que
poden causar les aglomeracions

bon llegidor:

si aquest periòdic
no t'agrada, no el
compris. - deixa'l
per un altre, puix
pensa que són
molts els joves
que no el poden
llegir, per esgo-
tar-se l'edició

clínica dental

clínica dental

joan

casademont

clínica dental

Plaça parroco ferrer
1010 - 15 015000 (197180)
(damunt el café de novetats)

tintoreria

sancliment

la casa més

reconeguda

per serveis

ràpids i
esmerats

carrer salvador seguí, 6